

Sygn. akt IV KZ 47/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie **S. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 września 2016 r.,

zażalenia oskarżyciela prywatnego K.

na zarządzenie Przewodniczącego IX Wydziału Karnego - Odwoławczego Sądu

Okręgowego w K. z dnia 1 sierpnia 2016 r., sygn. akt IX Ka (...),

odmawiające przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt IX Ka (...),

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistej kasacji wniesionej przez oskarżyciela prywatnego K. O., jako niespełniającej formalnego wymagania określonego w art. 526 § 2 k.p.k. Oskarżyciel prywatny wniósł zażalenie, które było oczywiście bezzasadne.

Stosownie do treści powyższego przepisu, jeżeli kasacja nie pochodzi od wymienionych w nim podmiotów, powinna zostać sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Oczywistym jest zatem, że osobiste pismo oskarżyciela, uznane przez Przewodniczącego IX Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. za kasację, nie czyniło zadość temu ustawowemu rygorowi. Stanowiło to brak formalny, który uniemożliwiał nadanie pismu dalszego procesowego biegu. Oskarżyciel prywatny

został wezwany do uzupełnienia tego braku (k. 131), czego nie zrealizował. Było to zatem podstawą – wobec zmaterializowania się przesłanki z art. 120 § 2 zd. 2 k.p.k. – do odmowy przyjęcia kasacji w trybie art. 530 § 2 k.p.k., co też zasadnie, w świetle powyższych okoliczności, uczyniono.

Przypomnieć również należało, że K. O. w postępowaniu okołokasacyjnym korzystał z profesjonalnej pomocy prawnej ustanowionej z urzędu (k. 106). Jego pełnomocnik, po zapoznaniu się z aktami sprawy, sporządził i przedstawił opinię, w której nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji (k. 114-119). Oskarżyciel został o powyższym poinformowany, jak również o tym, że jeżeli wyraża w dalszym ciągu wolę wniesienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, może to uczynić w 30 dniowym terminie liczonym od daty doręczenia pouczenia. W terminie tym jednak, jak wskazano powyżej, w sposób przewidziany przepisami procedury karnej kasacja wniesiona nie została.

Nie podważał trafności zaskarżonego zarządzenia fakt, że pomoc prawna, której zasięgnął skarżący z własnej inicjatywy, chcąc zrealizować wezwanie Sądu, została mu udzielona w sposób niezgodny z jego oczekiwaniami – spotkał się z odmową sporządzenia i podpisania żądanego pisma procesowego. Adwokat w zakresie świadczonej pomocy prawnej działał w sposób samodzielny i niezależny, co oznacza między innymi również to, że stanowisko osoby zwracającej się o taką pomoc nie jest dla niego wiążące.

Zasadności odmowy przyjęcia kasacji w żadnej mierze nie mogła podważyć ta część zażalenia, w której skarżący relacjonował zachowanie względem niego skazanego S. K. Kwestie dotyczące materii odpowiedzialności karnej w sposób oczywisty wykraczały poza zakres dopuszczalnej w postępowaniu zażaleniowym kognicji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w dyspozytywnej części postanowienia.